

Seçme Şiirler:
Bu Harfler Benim Değil

Thanos Gogos

Seçme Şiirler: Bu Harfler Benim Değil

Thanos Gogos

V. İSTANBUL Offline Şiir Festivali kapsamında tanıtım materyali olarak basılmıştır, satılamaz.

Mavi Delta Yayınları

Genel Yayın Yönetmeni: Zerrin Yılmaz

Editörler: Selahattin Yolgiden, Efe Duyan

Türkçeye Çevirenler: Selahattin Yolgiden, Efe Duyan

ISBN: 978-605-2235-49-2

Bu kitapçık Versopolis Platformu desteğiyle basılmıştır.

VERSOPOLIS

Seçme Şiirler:
Bu Harfler Benim Deęil

Thanos Gogos

Çevirenler:
Selahattin Yolgiden, Efe Duyan

Thanos Gogos, 1985 yılında Larissa'da doğdu. Gogos, yayınevi ve edebiyat dergisi Thraka'nın, uluslararası Ulysses Shelter projesinin ve Teselya Şiir Festivali'nin kurucularından.

Üç şiir kitabı olan Gogos'un şiirleri çeşitli edebiyat dergilerinde yayımlandı ve Hırvatça, İngilizce, Rusça ve Slovenceye çevrildi. Çalışmaları birçok antolojide yer aldı; Yunanistan'da ve yurtdışında çok sayıda festivale katıldı.

III

Kabul

İfade, matmazel, düzeltilmeli

Bunu biliyorum

Ama birkaç haftaya kalmadan yücelteceksin beni
önceden görülmüş ve hatırlanan bir şey gibi.

Susmak, çekingen paradokslara kapılmış

kötü bir alışkanlıktır.

Bir daha yaşanmasın böyle şeyler.

Bu yüzden hemen anlatmaya girişiyorum
Aexyspha'nın canlandırıcı yollarındaki gezimde
yaşanan gerçek olayları

Üç tam ve canlı gün boyunca dolaştım
hemen her türden
devrimci ve "devrimciyle" karşılaştım.

Üzerlerine A dikilmişti bazılarının
(Ne olduğunu sorunca Durruti'nin
"kruvasan" dediler)
A'ları ağızlarında olan diğerleri
("Solidarios, nosotros, ekip ve arkadaşları"
diye cevap verdiler.)
Bir de bakışlarında A olanlar
("Onur, özgürlük" dediler).
Bu son ikisini birleştirmek
prestij katar devrimci çevrelere.

Dayanışma ruhu, matmazel, yayılmış
buralara.

Yumuşadığını hissediyorsun küçük kalbinin (küçük bir kalp)

Bir kısmı hâlâ duruyor geçmişin kayıp ihtişamının.

Yıllar önce, bir keresinde, birkaç yerde birden

saklandığı köşelerden çıktı hayat

Çiçek açtı tüm köylerde

Şehirlerin geniş otobanlarında

Engabeli dağlarda, hatta karın üstünde.
Fabrika sirenleri uyanıp ulumaya başladı
Binalarda gururla sallanırken siyah ve kırmızı bayraklar
Aşk satılmayı, küçük yeminlerle bağlanmayı
ve satın alınmayı bıraktı.
Nasıl unutulabilir özgürlüğün barikatları?
Makhnovtchina, Chicago, Barcelona

Özgürlükçü bir amfizemin içinde kaybolmalı mıyım?
Bencilliğin uçurumunda başıboş dolaşmalı mıyım?

Gülüyorum, yoldaş
Zevk dolu yolculuklar vadediyorsun bana.

Hayati alanımın korunması

Defol

Hassasiyete alerjim var

Canavar dediğin insan etine saldırır ve parçalar

Sana benim A'mın sadece ağzımda olduğunu göstereceğim.

Benim gibi düşünen
Benim sevgili yoldaşım
İlkelerimizi kirleteceğim.

Tarih uzmanı
Kandırma sanatının efendisi
Gücün başışıklık taşıyıcısı

Deneme yanılma yoluyla içselleştirdim

Canavarın çirkinliğini
Athena'nın zekâsını
Freud'un bütün eserlerini.

Sen de içimdesin, senin ham halin
Kâbus gibi ama gerçek işte
Seni yeni baştan şekillendiriyorum

Benim sevgili yoldaşım
Ağırlaşacak adaletin baltası

Bizzat ben
vereceğim cezayı

Ama nasıl?
Sözcüklerim sona erdi Freud'un bütün eserlerinde.
Eminim / önceden hazırlamıştım / biliyorum.
Bu harfler benim değil.
Ama yabancı da gelmiyor.
İmza yerinin yanındaki ruj lekesi
Çok kışkırtıcı.

Ne yapmalıyım?
İmzalamalı mıyım?
Çöpe mi atmalıyım yoksa kimseye bir şey söylemesin diye
mektubu okuyan arkadaşımı öldürdükten sonra?

VI

Bağışıklık sistemim her zamankinden
Daha güçlü çalışıyor, devam ediyorum

BAĞIMBEST BİR ŞAİRİN ANILARI

Budapeşte:

Akropolis'te günah işledim
Mafya parasını akladım ucuz dövizle
Buda'yı Peşte'den ayırdım
Onlarca turistin gözleri önünde bir müzikal gibi yönettim
çeşmeyi
Gulaştan ve her türlü geleneksel yemekten nefret ettim
Sarhoştum, köprüdeki aslanlara miyavladım
Macar içkilerinden paçayı sıyırdım
On üç fahişeye ödeme yapmak suretiyle eğlenmeyi reddettim

Budahamışı:

(Biri kendini bana bedavaya sundu. Karmaşık bir
Aşk yaşamak istiyordu. Nafile.)

Berlin:

Alexanderplatz yakınlarında Carl ve Friedrich ile sohbet ettim
Komünizm'in son aşamasına geçiş
konusunda anlaşılamadık
Sinirlenip ayrıldım yanlarından.
İki müzede, sandaletler giymiş gıcık Japon turistleri
Yasa dışı olarak fotoğrafladım
Alman sürücülerini öfkeli kılmak için
Tüm kırmızılarda geçtim
Vegan arkadaşlarımla tanışmış gözleri önünde
vejetaryen döner yedim öğlen
Tüm tuvaletlere ayakta işedim

Suçluyum!
İtiraf ediyorum. Ben bir seksistim.
Bir serseri...

Berlinhamişi:

(Türk kankam
Bir kurtarıcı
Dođranmış sığır eti tapılasıydı
Turplarsa Yunanistan'dakinden bile
daha tatsızdı.)

I

Dakar limanında
Bariloche'un eski kentinden uzakta
bir çiçek, derken on
hep birlikte
canına okuyorlar
bir geminin

dahası var
belki de
vadi renklerini açıyor
gerçi
eminim
şu denizcilerin, geceleyin
denize attığına kadınları
kafalarını dinlemek için, muhtemelen
tatlandırmak için suyun her damlasını kanla

İsimsiz

Delinmiş bir kemiği var
İçinden
süt fişkırıyor

Platoda
Nefret ediyorlar ondan:

Bu deniz kabuğu
Bu deniz kabuğu, diyorlar, benim
Bu deniz kabuğu içimde
Benim

Bir kürekçi gibi ısrarla
Yasaları sayıp bir bir
Her şeyi batırarak hazza ulaşıyorlar

II

Savaş durdu kutlamalar sırasında.

Sonra biz
yabancılar
açtık
şiiir
şemsiyelerimizi

derken dişler parladı
derken içinde yaşadığımız
deri
ortaya çıktı

buğday başaklarının omuzları geçtiği
denizle
karanın
sadaaktle
bir
olduğu
yerlerde

düşünce beden sözcük de

eninde sonunda
birdir

ve
birlik
kiliseler gibi

ayrışır
itibarına göre

IV

Bir elinle küçük kızı
diđeriyle beni tuttun

Ben de ağaçları
gölü
hayvanları

Tüm o Kış boyunca

İSİMSİZ

Ekvatorun üstünde

Deniz geri çekilmiş

Bu ıssız ülkede

Bir kız

Yaralı kız

Ve dizleri

Bir şarkı

Cebinde devrimler

Rusya'nın, Aşk'ın ve çeşitli ülkelerin geniş kesimleri

Kızım

Göl, sözcüklerden daha berrak adın

Hiç isabet etmedim sana

Toprak sana adanmış kendini

İSİMSİZ

Beyaz
Anna
askıların çayırların omzunda
Gülüşün Normandiya'da

onun sayesinde hissedeceksin dudaklarını, dudaklarınla
arandaki boşluğu
ve her pişmanlığın içine kaydedilecek bir çocuğun aynada
kendini keşfetmesi gibi

sen
bedensin, gecessin ve göz alabildiğine yalnız bir manzara, bir
bahane,
onların olağanüstü yüzlerinden başka bir şeyi bilmiyorum ben,
sen biliyorsun ama

sen yüz yıldır varsın, bense yüz yıl daha var olacağım, aklında
bir sözcük var, sözcüğün müziği, sözcük hakkında konuşan
uçurumun kenarında
yalnız bir çocuk var, yani şu andan itibaren
değişen her şey
sonsuza
kadar
değişmeye
devam
edecek

İSİMSİZ

Şimdi söyleyecek çok şeyimiz var
Hepimiz birer taş tutuyoruz

Kalabalığın ortasında arabadayız
Kayboluyoruz, sen oyunlar oynuyorsun

Çünkü durmanın kendisisin
Tutuyorsun her şeyi ben konuşup fır dönüp gülerken

Devam edeceğim gülmeye ben
Gittikten sonra da sen

İSİMSİZ

Göğüslerin en sert
Küçük bir çiçekten yapılmıştır

Neyle vurursan vur
içinden sadece
kar
akar

THANOS GOGOS

Poems

Translated by Lena Kallergi

III.

Admission

The expression, mademoiselle, must be improved
I know it
But before many weeks go by, soon
you will glorify me as an eidetic.
Spouting is a bad habit, already washed up onto
introverted paradoxes.
May such things never come again.

So I come back at once to the narration of the facts
that took place during my tour
at the vitalising paths of Aexyspha.

For three whole days, vital days, I wandered
and I encountered almost every kind of
revolutionaries and “revolutionaries”.

I met the ones with the A sown on them
(I asked them what Durruti is and they told me
“croissant”)
The others with the A in the mouth
(“Solidarios, nosotros, brigade, his friends”
they replied)
And the ones with the A in the gaze
(“Dignity, liberty” they said).
Combining the last two adds prestige
to revolutionary circles.

The spirit of solidarity, mademoiselle, diffused
in these places
You feel your little heart soften (little heart)
They hide some of the lost glory of the past.
One time, in some places, so many years ago,
life did not hide only in paths
It blossomed in whole villages
In the great highways of the cities

In the rough mountains, it blossomed in the snow.
The factory sirens - awakening - howled
Buildings proudly waved black and red flags
Love stopped being sold, being committed
with petty vows and being bought.
How can the barricades of freedom be forgotten?
Makhnovtchina, Chicago, Barcelona

Should I be lost in the regularity of a libertarian emphysema?
Should I ramble in the abyss of egotism?

I smile, comrade
What sweet travels you promise me.

The preservation of my vital space

Beat it

I'm allergic to tenderness

The beast charges and rips the flesh of man

I will show you how I have the A only in the mouth.

My like-minded
My sweet comrade
I will sully our principles

Connoisseur of history
Lord of the art of misleading
Immune carrier of power

I possess, by application:

The ugliness of the monster
The intelligence of Athena
The complete works of Freud.

I have you, unrefined
Nightmarish but in truth
I mould you again from the start

My sweet comrade
The axe of justice will fall heavy

I myself
will bring punishment

But how can it be?
My words ended at the complete works of Freud.
I am certain / I had prepared it in advance / I know it.
These letters are not my own.
But they are not unfamiliar.
The lipstick stain next to the signature spot
So provocative.

What should I do?
Should I sign?
Should I throw it away, kill the comrade who
read it and not say a thing to anyone?

IV

My immune system worked wonderfully
Stronger than ever, I continue

MEMOIRS OF THE FREEPENDENT POET

Budapest:

I sinned at the Acropolis
I laundered mafia money through cheap foreign currency
I separated Buda from Pest
I musically conducted the fountain in front of dozens of tourists
I hated goulash and every traditional dish
Drunk, I miaowed at the lions on the bridge
I survived Hungarian alcohol.
I refused entertainment via payment to thirteen whores

Budapostscript:

(One offered herself for free. She wanted to live a
complicated love affair. No luck.)

Berlin:

I chatted with Carl and Friedrich near Alexanderplatz
We disagreed on the transition to the last
stage of communism
I got angry and left.
I illegally photographed annoying
sandal-wearing Japanese tourists in two museums
I passed all the traffic lights on foot causing
the fury of Jerry drivers
I had lunch, a vegetarian, doner kebab in front of
the surprised eyes of my vegan companions
I peed standing up in all the toilets
Guilty!

I admit it. I am a sexist.
A scoundrel...

Berlinscript:

(The Turkish fella
A saviour
His chopped beef was holy
Radish there was even more tasteless
than in Greece.)

I

In the port of Dakar
Away from the old town of Bariloche
One flower, ten
together
destroy
a ship

and
maybe
the valley opens up the colours
but
I am certain
That sailors, in the night,
Throw women into the sea
To clear their thoughts, probably
To season with blood every drop of water.

Untitled

She has a pierced bone
From within it gushes
the milk

In the plateau
They detest her:

This seashell
This seashell, they say, that I have
This seashell that I have
In me

Counts the laws like a rower
Pursues
Sinks all things and they find their joy

II

The war stopped during the celebrations.

Then we opened
we
the strangers
lyrically
our
umbrellas

and the teeth shone
and the skin we lived in
was located
there

where the ears of wheat stand taller than shoulders
where the sea
piously
becomes
one
with
the
land

the thought the body the word

in the end
one

and
one
like

churches
falling separately
according to their reputation.

IV

You held the little girl by the hand
And me by the other hand

And I held
the trees
the lake
the animals

All through that Winter

Untitled

Above the equator

The sea has receded

In this desert land

the girl

the injured girl

with her knees

a song

She keeps revolutions in her pockets

She has the lot of the Russia, of Love and other countries

My daughter

Lake, with your name clearer than words

You who I have never hit

The soil devotes itself to you

Untitled

White

Anna

With your shoulder-straps of the meadows

And your smile in Normandy

you shall feel your lips through her and the space between and every honest remorse will be registered inside you like a child registers the mirrors

and

you are the body, the night and the lonely landscapes in their range, the pretext, their outstanding face and nothing else do I recognize and you recognize

and you have been for a hundred years and I will be for at least a hundred more, in your mind the word, the music for the word, the child speaking about the word, alone, in the edge of this shape and anything that

will

change from now on

will

change

for

ever

Untitled

We now have so much to say

We all hold a stone

And we drive among the crowd

Lost road, you play tricks

You are everything that stands now

You hold I speak I throw I laugh

And I keep on laughing

Though you leave for another place

Untitled

The hardest breast of all
was made from a small flower

Whatever you break on it now
it will exude
only
snow

III

Παραδοχή

Η έκφραση δεσποινίς, θα πρέπει να βελτιωθεί

Το γνωρίζω

Μα δεν θα περάσουν πολλές βδομάδες και σύντομα

θα με δοξάζετε ως ειδητικό

Ο πλατειασμός έθος κακό ξεβρασμένο πια σε

εσωστρεφή παραδοξολογήματα.

Ποτέ να μην έρθουν ξανά τέτοια.

Επιστρέφω λοιπόν ευθύς στην εξιστόρηση των γεγονότων

που έλαβαν μέρος κατά την περιήγησή μου

στα ζείδωρα μονοπάτια της Αίξυσφας

Τρεις ολόκληρες μέρες+ ζωτικές μέρες περιπλανήθηκα

και γνώρισα σχεδόν κάθε λογής επαναστά-

τες και «επαναστάτες».

Γνώρισα εκείνους με το Α ραμμένο

(Τους ρώτησα τι είναι ο Ντουρρούτι και μου 'παν

«κρουασάν»)

Τους άλλους με το Α στο στόμα

(«Σολιντάριος, νοσότρος, ταξιαρχία, οι φίλοι του»

απάντησαν)

Και αυτούς με το Α στο βλέμμα

(«Αξιοπρέπεια+ ελευθερία» λέγαν).

Ο συνδυασμός των δύο τελευταίων προσδίδει κύρος

στους επαναστατικούς κύκλους.

Το πνεύμα της αλληλεγγύης δεσποινίς διάχυτο σ'

αυτά τα μέρη

Νιώθεις να μαλακώνει η καρδούλα σου 'καρδούλα(

Κρύβουν κάποια από τη χαμένη αίγλη του παρελ-

θόντος.

Κάποτε, σε κάποια μέρη, πάρα πολλά χρόνια πριν, η

ζωή δεν κρυβόταν μόνο σε μονοπάτια

Άνθιζε σ' ολόκληρα χωριά

Στις μεγάλες λεωφόρους των πόλεων
Στα σκληροτράχηλα βουνά, μέσα στα χιόνια άνοιξε.
Οι σειρήνες των εργοστασίων –αφύπνιση– ούρλιαζαν
Τα κτήρια μαυροκόκκινες σημαίες ανέμιζαν περήφανα
Ο έρωτας σταματούσε να πουλιέται να δεσμεύεται
με ανούσιους όρκους και να αγοράζεται.

Πως να ξεχαστούν τα οδοφράγματα της ελευθερίας:
Μαχνοβτσίνα, Σικάγο, Βαρκελώνη
Να χαθώ στην ευρυθμία ενός ελευθεριακού εμφυσηματος;
Να παραληρήσω στην άβυσσο του εγωτισμού:

Χαμογελώ σύντροφε
Τι γλυκά ταξίδια είναι αυτά που μου τάξεις
Η διάτρηση του ζωτικού μου χώρου
Στρίβε

Είμαι αλλεργικός στην τρυφερότητα

Τ' αγρίμι ορμά και ξεσκίζει τη σάρκα του ανθρώπου

Θα σου δείξω πως το Α εγώ το έχω μόνο στο στόμα

Ομοιδεάτη μου
Γλυκέ μου σύντροφε
Εγώ θα σπιλώσω τις αρχές μας

Της ιστορίας γνώστης
Της τέχνης της παραπλάνησης άρχοντας
Της εξουσίας άνοσος φορέας

Κατέχω μέσω αιτήσεως:

Την ασχήμια του τέρατος
Την ευφυΐα της Αθηνάς
Τα άπαντα του Φρόνιτ

Έχω εσένα ακατέργαστο

Εφιαλτικό μ' αλήθεια
Σε πλάθω ξανά απ' την αρχή

Γλυκέ μου σύντροφε
Ο πέλεκυς της δικαιοσύνης θα πέσει βαρύς

Η τιμωρία θα επέλθει
δι' εμού του ιδίου

Μα πώς είναι δυνατόν;
Τα δικά μου λόγια τελείωναν στα άπαντα του Φρόνιτ.
Είμαι σίγουρος. Το είχα ετοιμάσει πιο πριν. Το γνωρίζω.
Δεν είναι δικά μου αυτά τα γράμματα
Δεν είναι και άγνωστα όμως.
Το σημάδι από κραγιόν δίπλα στο σημείο υπογραφής
Προκλητικότατο

Τι να κάνω:

Να υπογράψω:

Να το πετάξω, να σκοτώσω τον σύντροφο που το
διάβασε και να μην πω σε κανέναν τίποτα;

IV

Το ανοσοποιητικό μου σύστημα δούλεψε υπέροχα
Πιο δυνατός από ποτέ συνεχίζω

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΞΑΡΤΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΠΟΙΗΤΗ

Βουδαπέστη:

Αμάρτησα στην Acropolis
Ξέπλυνα χρέμα της μαφίας μέσω φθηνού συναλλάγματος
Ξεχώρισα τη Βούδα από την Πέστη
Διεύθυνα μουσικά το σιντριβάνι μπροστά σε δεκάδες
τουρίστες
Μίσησα την γκούλας και κάθε παραδοσιακό πιάτο
Νιαούρισα μεθυσμένος στα λιοντάρια της γέφυρας
Επέζησα του Ουγγρικού αλκοόλ
Αρνήθηκα τη διασκέδαση μέσω πληρωμής σε δεκατρείς πόρνες

Βουδαπεστερόγραφο:

(Μία μου προσφέρθηκε δωρεάν Ήθελε να ζήσει έναν
σύνθετο έρωτα- Καμιά τύχη.)

Βερολίνο:

Τα είπα με τον Καρλ και τον Φρίντριχ κοντά στην
Αλεξάντερπλάτς
Διαφωνήσαμε ως προς τη μετάβαση στο τελευταίο
στάδιο του κομμουνισμού
Νευρίασα και έφυγα.
Φωτογράφησα παράνομα σε δύο μουσεία ενοχλητικούς
σανδαλοφόρους Γιαπωνέζους τουρίστες
Πέρασα όλα τα φανάρια πεζός προκαλώντας την οργή
γερμαναράδων οδηγών
Γευμάτισα χορτοφάγος ντόνερ κεμπάμπ μπροστά
στα έκπληκτα μάτια των vegan συντρόφων μου

Κατούρησα όρθιος σε όλες τις τουαλέτες
Ένοχος!
Το παραδέχομαι.Σεξιστής είμαι.
Παλιάνθρωπος.

Βερολινόγραφο:

(Καρντάσης ο Τουρκαλάς
Σωτήρας
Άγιο το κομματιασμένο μοσχάρι του
Τα ραπανάκια εκεί ήταν πιο άνοστα και από αυτά
της Ελλάδος)

I

Στο λιμάνι του Ντακάρ
Μακριά από την παλιά πόλη του Μπαριλότσε
ένα λουλούδι , δέκα
μαζί
διαλύουν
ένα πλοίο

και
ίσως
ανοίγει η κοιλάδα τα χρώματα
μα
Είμαι σίγουρος
Οι ναυτικοί τις νύχτες
Πετούν γυναίκες στη θάλασσα
Να καθάρσει μάλλον η σκέψη τους
Να εμπλουτίσουν αίμα κάθε υδάτινη σπιθαμή.

Άτιτλο

Έχει ένα τρυπημένο οστό
Κι από μέσα του αναβλύζει
το γάλα

Στο οροπέδιο
Την απεχθάνονται:

Αυτό το κοχύλι
Αυτό το κοχύλι λένε που έχω
Αυτό το κοχύλι που έχω
Μέσα μου

Μετρά τους νόμους σαν κωπηλάτης
Ιχνηλατεί
Όλα τα δύνει και βρίσκουν τη χαρά τους

II

Στις γιορτές ο πόλεμος σταματούσε.

Ανοίγαμε τότε
Οι
ξένοι
λυρικά
τις ομπρέλες
μας

και τα δόντια έλαμπαν
και το δέρμα που κατοικούσαμε
λογαριαζόταν
εκεί

όπου τα στάχια ψηλότερα των ώμων
όπου η θάλασσα
ευλαβικά
γίνεται
ένα με
τη
γη

η σκέψη το σώμα ο λόγος

στο τέλος
ένα

κι
ένα
σαν

εκκλησιές
έπεφταν χωριστά
ανάλογα με τη φήμη τους.

IV

Κρατούσες το κοριτσάκι από το χέρι
Κι εμένα από το άλλο χέρι

Κι εγώ κρατούσα
τα δέντρα
τη λίμνη
τα ζώα

Όλον εκείνον τον Χειμώνα

Άτιτλο

Πιο πάνω από τον ισημερινό

Η θάλασσα έχει υποχωρήσει

Σε αυτή την έρημη γη
το κορίτσι
το χτυπημένο κορίτσι
με τα γόνατά του
τραγούδι

Έχει στις τσέπες επαναστάσεις
Έχει τον κλήρο της Ρωσίας, της Αγάπης και άλλων χωρών

Κόρη μου
Λίμνη με το όνομα σου πιο καθαρό από λέξεις
Εσένα που ποτέ δε χτύπησα
Η γη σου αφιερώνεται

Άτιτλο

Λευκή

Άννα

Με τις τιράντες των αγρών

Και το χαμόγελό σου στη Νορμανδία

*από αυτή θα νοιώθεις τα χείλη σου και το διάστημα που
μεσολαβεί και κάθε ειλικρινής μεταμέλεια θα καταγραφεί μέσα
σου όπως το παιδί καταγράφει τους καθρέπτες*

και

*είσαι το σώμα, η νύχτα και τα μοναχικά τοπία στο βεληνεκές
τους η πρόφαση, το εξέχον πρόσωπό τους και τίποτα άλλο δεν
αναγνωρίζω και αναγνωρίζεις*

*και ήσουν για εκατό χρόνια και θα είμαι άλλα τόσα τουλάχιστον,
μες στο μυαλό σου η λέξη, η μουσική για τη λέξη, το παιδί που
μιλά για τη λέξη, μόνο, στην άκρη του σχήματος και ό,τι
θα*

αλλάξει πια

θα

αλλάξει

για

πάντα

Άτιτλο

Έχουμε τόσα πια να πούμε
Κρατάμε όλοι μία πέτρα

Και οδηγούμε μες στο πλήθος
Χαμένε δρόμε κάνεις κόλπα

Είσ' όλα όσα τώρα στέκουν
Κρατάς μιλώ πετώ γελάω

Και συνεχίζω να γελάω
Όσο κι αν φεύγεις σ' άλλο τόπο

Άτιτλο

Το πιο σκληρό απ' όλα στήθος
φτιάχτηκε από μικρό λουλούδι

Και ότι και αν σπάσεις τώρα πάνω
αυτό θα βγάζει
μόνο
χιόνι